

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 23: Ik geloof in een hoop liefde

En toen was de vakantie op. Geen idee waarom het altijd zo rap voorbij gaat, misschien is dat maar goed ook. Het fijne aan einde vakantie tijd is dat monstertijd alweer bijna voor de deur staat. Met een lege batterij, gebrek aan energie, gigantisch slaap tekort en knallende hoofdpijn kruipen we naar vrijdag. Wanneer ik daaraan denk ben ik alleen maar blij dat we in deze tijd leven en niet in 1648 ofzo. Waarschijnlijk waren we in die tijd sterker, maar dan nog gooi je geen steen van den haag naar Steenwijk en andersom. Rooksignalen, kan het proberen maar ik gok dat de boodschap weg is voordat het de straat uit waait. Wat boodschappen overbrengen is er eigenlijk niets verandert sinds toen. Je kan het zeggen, schrijven, appen, rooksignalen, per post, mail, tamtam, paard of postduif, maakt niet uit...want als er wordt gevraagd om een snoepje om 0713 uur 's morgens en het antwoord is nee, klinkt dat als; we mogen alle M&M's opeten. Ergens gaat het mis. Als we zeggen dat ze van elkaar af moeten blijven, klinkt dat als; liaanslingeren aan Rani haar haar. Ik denk dat wanneer wij iets zeggen er of kortsluiting ontstaat in hun hoofden, wij niet hardop uitspreken, wij andere woorden gebruiken dan we denken of alle monsters hebben het engeltje en duiveltje op hun schouder zitten. Als ik dan kijk naar Hira bijvoorbeeld denk ik dat het duiveltje vaak wint, het engeltje plakt waarschijnlijk aan de muur ofzo. Bij Joep denk ik dat beide ook een eigen engeltje en duiveltje hebben en die ook weer en die ook. Heel simpel, want anders verzin je die briljante ideeën niet. Rama mist denk ik het één en ander of hij negeert ze totaal, Rama doet gewoon onder het mom laat maar lullen. Rani haar duo zijn gevluht, die konden het kattengejank niet aanhoren. Die van Nilu...als ze net zo praten als zij...juist ja. Kort verhaal lang, boodschap overbrengen; ERROR 404;*boodschap not found*. Maar het is natuurlijk gewoon 2017, de tijd waarin de monsters uitleggen hoe netflix werkt, hoe je sneller je Wi-Fi installeert, dat irritante deuntje van de tv uitschakelt en ze allemaal een mobiel hebben. Het voordeel is dat we dus contact kunnen hebben. Kunnen, want het gebeurt lang niet altijd zoals ik contact onderhouden in gedachte heb. Het kan zomaar gebeuren dat een my little pony taartenbaksalon belangrijker is dan whatsapp. Als je dan ook nog je Megaprincesshaircutmakeupnailstudio wilt hebben, zul je dus apps moeten verwijderen. Furby-boom is onmisbaar, talking ginger speel ik 3 x per jaar dus dat ook niet, pet doctor blijft hangen dus blijft ook staan, mario lego

timemachine is hilarisch voor alleen de intro en youtube is leuk. Die groene gaat eraf, tot ziens whatsapp. Kind, onbereikbaar. Bellen, niet mogelijk want dan moet ze helemaal het spel op pauze zetten, uitloggen, app zoeken, opstarten, papa zoeken, aanklikken, microfoontje ingedrukt houden, helemaal praten en weer terug. Oh my god wat vermoeiend! Dus de enige oplossing is Hira. Hira heeft maling aan alles. Ideaal. Papa belluh! * graait de telefoon uit handen van zus* *BEL PAPA!!!!11!!!!111* [telefoon belt papa]....Hey monsters, hoe gaat het?? Papaaaa, papa, papa, ja Hira, papa, Hira, PAPA, HIRA, Papa mag ik Miranda... 😊...miran, je dochter...daahaag troeliewoelie. Miranda, ikke ben een troelieloeliejongen. Oké dat mag. *kliktuuttuuttuut*. Nou dat was het weer. En precies hierom ben ik blij met monstertijd. Ik zie ze waarschijnlijk minder dan wanneer ze bij hun moeder zijn, maar als ik wat wil horen hoef ik alleen maar naar de tuin te gaan. Is deze tijd dan wel zo makkelijk, ik bedoel de middelen zijn er mits ze goed gebruikt worden, maar erg veel hebben we er niet aan. Ik ga er maar van uit dat het goed bedoeld is. Ik geloof in een hoop liefde, hoe vreemd het zich soms ook uit, geloof ik het wel. Het is er ook, het is soms ook ver te zoeken, maar het is wel. In ons huis is een hoop liefde voor iedereen, of je het nou gelooft of niet, het is er wel.